

1964

జగపతి పిక్చర్స్...

ఆత్మబలం

: సాంకేతిక నిపుణులు :

కథ మూలం	- అగ్నిసంస్కార్ (బెంగాలీ)
	చిత్రం
మాటలు, పాటలు	- ఆత్రేయ
సంగీతం	- కె. వి. మహాదేవన్
ఛాయ	- సి. నాగేశ్వరరావు
కూర్పు	- అక్కినేని సంజీవరావు
కళ	- జి. వి. సుబ్బారావు
నృత్యం	- హీరాలాల్, చిన్ని & సంపత్
మేకప్	- చౌదరి, పీతాంబరం
దుస్తులు	- కాదర్, జీనార్ట్, సూర్యారావు
స్టిల్స్	- సత్యం (జైహింద్ స్టూడియో)
ప్రొడక్షన్-ఇన్ చార్జ్	- పి. యన్. రెడ్డి
అసిస్టెంట్ కూర్పు	- అంకిరెడ్డి
అసిస్టెంట్ డైరెక్టర్	- ధాత్రీధర్
అసోసియేట్ డైరెక్టర్	- పి. సి. రెడ్డి బి. ఎ
అపరేటివ్ కెమెరామెన్	- చంద్రశేఖర్

స్టూడియో శ్రీ సారథి (హైదరాబాద్)

నిర్మాత : రాజేంద్రప్రసాద్

దర్శకత్వం : వి. మధుసూధనరావు

—: క థా స ం గ్ర హం :—

అనంద్ (జగదీశ్వరి పంచదార మిల్లు) ఇంజనీరుగా వుంటూ అందరి మంచిని సంపాదించుకొన్న అతిమంచివాడు. (మంచితనం) మంచిమనాషులంటే గిట్టుని మంగపతి మిల్లు మేనేజరు. మిల్లు యజమానురాలు జగదీశ్వరి ఈ విషయాన్ని గుర్తించి మంగపతిని మిల్లు నుండితొలగించి ఇంట్లో వుండి ఎస్టేటుపనిచూడమంది. తన ఆశ్రయంలో పెరుగుతున్న కుమారి జయకి మిల్లు యాజమాన్యం అప్పగించింది. అనంద్ ని జయకు ఫ్యాక్టరీ వ్యవహారాలు పరిచయంచేయమంది.

ఒకరికొకరు తెలికముందు చిలిపి కజ్జాలాడుకున్న జయ - అనంద్ ల వయసూ మనసూ ఇప్పుడు వొకటై పరిమళించింది. మూడు పూవు లారుకాయలుగా వర్ధిల్లింది. క్షణం జాగు చేయకుండా, జగదీశ్వరిగారి అనుమతి పొంది వివాహం చేసుకొందామని నిర్ణయించుకొన్నారు.

కాని -

జగదీశ్వరి ఏకైక పుత్ర రత్నం - కుమార్ ఆస్పత్రినించి పారిపోవడంతో తల్లిగుండె బ్రద్దలయింది. ఇన్నేళ్ళు దాచిపెట్టిన కుమార్ విచ్చి సంగతి అనంద్ కి చెప్పి, తన బిడ్డని తన కప్పగించి వుణ్యం కట్టుకోమని జగదీశ్వరి కన్నీరు మున్నీరుగా విలపించింది. అనంద్ మాట ఇచ్చి - బయలుదేరాడు.

క్షణంక్షణం హత్యకో ఆత్మహత్యకో తలపడే కుమార్ ని అనంద్ చావుబ్రతుకులకు లోనై పట్టుకొని ఇంటికి తీసుకొచ్చి జగ

దీశ్వరికి అప్పచెప్పాడు మర్నాడే పారిపోవాలనుకున్న కుమార్ కి జయ అందం అటపాటాన చ్చింది. అగిపోయాడు. 'పిచ్చి కుదిరింది. జయ నే పెళ్ళాడతానన్నాడు కుమార్. జగదీశ్వరి అనందానికి అంతులేదు. కాని-జయ అలోచించుకుని చెబుతానంది. 'ఎలాగైనా పెళ్ళికి జయను వొప్పించి - తన కుమార్ జీవితాన్ని నిలపమని జగదీశ్వరి అనంద్ ని వేడుకొంది.

తారుమారైన ఈ పరిస్థితుల్లో త్యాగమే తమ ధర్మంగా భావించి అనంద్ జయకి కర్తవ్యబోధచేసి వొప్పించాడు. అందుకు ఫలితంగా తను ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చి వెళ్ళిపోయాడు.

ఈర్ష్యాకు వైన మంగపతిమంత్రాంగంతో జయ-అనంద్ ల ప్రణయ కథ కుమార్ కి తెలిసింది. అతని బుర్రలో హింసోన్మత్తత రేగింది.

లెక్కలు సరిచూడాలన్న నెపంతో కుమార్ అనంద్ ని రప్పించాడు. అనంద్ ని హత్యచేయాలని విఫల ప్రయత్నం చేశాడు. అనంద్ కుమార్ ని తీవ్రంగా హెచ్చరించి వెళ్ళిపోతాడు. కుమార్ విషదృష్టి జయమీద పడింది. క్షణంలో రానున్న మృత్యువును తప్పించుకొని అర్ధరాత్రివేళ జయ ఇల్లువిడిచి పారిపోయింది. అనంద్ ఆశ్రయాన్ని అర్థించింది.

కుమార్ లో హింసోన్మత్త పిశాచం తాండవం చేసింది. పథకం మార్చి పగసాధించాలను కున్నాడు. మనసు మారిందనీ, తానిచ్చే పెళ్ళి బహుమతుల్ని స్వీకరించమని కోరి అనంద్ ని రప్పించాడు. అభ్యంతరాల్ని లెక్కచేయకుండా అనంద్ వచ్చాడు.

కుమార్ చచ్చి సాధించాలనుకున్నాడు. అనంద్ చావుని కళ్ళారా చూడాలనుకున్నాడు మంగపతి. అలాగే జరిగింది. కుమార్

హత్యాపరాధంక్రింద ఆనంద్ అరెస్టు అయ్యాడు. ఆధారాలన్నీ
రుజువయ్యాయి. ఉరిశిక్ష విధించారు ఆనంద్‌కి.

ఉరితాడుకై ఎదురుచూసే ఆనంద్‌కి, లోకమే చీకతైన
జయకి - మిగిలిందల్లా ఆత్మబలం, పవిత్ర విశ్వాసం మాత్రమే.

కుమార్‌కి ఇరవైయేళ్లు, వైద్యం చేసిన డాక్టరూ, జగదీశ్వరి
ప్రాణస్నేహితుడు సుందరం - ఇద్దరూ ఆనంద్ నిర్దోషి అనీ కుమార్
ఆత్మహత్య చేసుకొన్నాడనీ నమ్మారు.

కాని - నిజానికి రుజువేదీ ?

ఆనంద్‌ని బ్రతికించే ఆధారం ఒకటేవుంది. అది మంగపతి
చేతిలో చిక్కుకుంది.

అవతల - ఆనంద్ ముఖాన ముసుగుకప్పి, ఉరితాడుతగిలించ
బోతున్నారు. సరిగ్గా - పదిసెకన్లు వ్యవధిమాత్రమే వుంది !

మరి - ఆత్మబలం దైవబలాన్ని సాధిస్తుందా ?

తర్వాతకథ - మీరే వెండితెరమీదచూసి, ఆనందించండి!

* పాటలు *

రచన : ఆచార్య ఆత్రేయ, పాట 1 ఘంటసాల, సుశీల

ఆనంద్ : గిల్లికజ్జాలు తెచ్చుకునే అమ్మాయి
నీ కళ్ళల్లో వున్నదీ బలే బడాయి...

జయ : బుల్లి కారున్న పోకిలా అబ్బాయి
నీ పోజుల్లో వున్నదీ బలే బడాయి...

ఆనంద్ : వయసుతోటి దోరదోర సొగసులొస్తాయి
సొగసులతో ఓరఓర చూపులొస్తాయి
~~అగీర~~ చూపులతో లేనిపోని గీరలొస్తాయి
ఆ గీరలన్నీ జారిపోవు రోజులొస్తాయి...

జయ : బుల్లి కారున్న పోకిలా అబ్బాయి
నీ పోజుల్లో వున్నదీ బలే బడాయి
కుగ్రకారు కోరికలు గుర్రాలవంటివి
కళ్ళాలు వదిలితే కదంతొక్కుతాయి
పట్టుతప్పినంతనే పరువే తీస్తాయి
ఒళ్ళు దగ్గరుంచుకుంటే మంచిదబ్బాయి.....

ఆనంద్ : గిల్లికజ్జాలు తెచ్చుకునే అమ్మాయి
నీ కళ్ళల్లో వున్నదీ బలే బడాయి
మొదట మొదట కళ్ళతోటి మొదలుపెట్టి లడాయి
హృదయమంతా పొక తుంది హుషారైన హాయి
కలకాలం వుండదీ పడుచు బడాయి
తొలినాడే చల్లబడిపోవు నమ్మాయి...

జ య : బుల్లి కారున్న పోకిలా అబ్బాయి
 నీ పోజుల్లో వున్నదీ బలే బడాయి
 కళ్ళుచూసి మోసపోయి కలవరించకు
 ఓరచూపు కోరచూపు ఒకటనుకోకు
 ఇస్తేను హృదయమెంతో మెత్తనైనదీ
 ఎదురు తిరిగితే అదే కత్తివంటిదీ... ॥గిల్లి కజ్జాలు॥

తచన : ఆచార్య ఆత్రేయ, పాట 2 ఘంటసాల, సుశీల

ఆనంద్ : ఓ హేలా హేలా హేలా
 పరుగులుతీసే నీ వయసునకు
 సిగ్గువేసెను నా మనసు
 ఉరకలు వేసే నా మనసునకు
 ఉసిగొలిపెనులే నీ సొగసు

జయ : హా ... హా ... హా ...

ఆనంద్ : హేలాయని పిలిచె నా పిలుపునకు
 ఓ యని పలికెను నీ వలపు
 ఓ హేలాయని పలికెను నీ వలపు
 ఓయని పలికె నీ వలపునకు
 తీయగ మారెను నా వలపు
 తీయ తీయగ మారెను నా వలపు

జయ : ఓ హేలా ... హేలా ...

ఆనంద్ : తొణకని చెరని నీ బిగువులతో
 దోబూచా డెను నా నగవు
 అహా దోబూచా డెను నా నగవు
 దోబూచా డె నా నగవులతో

దోరగపండెను నీ మరులు

దోర దోరగ పండెను నీ మరులు

జయ : ఓహో ... హో ...

అనంద్ : లేదనిపించె నీ నడుము

జయ : ఆహాహా ...

అనంద్ : నాదనిపించెను ఈ క్షణము

జయ : ఛ... ఛ... ఛ...

అనంద్ : లేదనిపించె నీ నడుము

నాదనిపించెను ఈ క్షణము

ఉందో లేదో ఈ జగము

ఉందువు నీవు నాలో సగము

ఇది నిజము కాదనుము ..

॥ పరుగులు ॥

గచన : ఆచార్య ఆత్రేయ, పాట 3 ఘంటసాల, సుశీల,

జయ : చిటపట చినుకులు పడుతూ వుంటే

చెలికాడే సరసన వుంటే

చెట్టాపట్టగ చెతులుపట్టి

చెట్టు నీడకై పరుగెడుతుంటే

చెప్పలేని ఆ హాయి

ఎంతో వెచ్చగ ఉంటుందోయీ ...

అనంద్ : ఉరుములు ఫెళఫెళ వురుముతు వుంటే

మెరుపులు తళతళ మెరుస్తూ వుంటే

మెరుపు వెలుగులా చెలికన్నులలో

బిత్తర చూపులు కనబడుతుంటే

చెప్పలేని ఆ హాయి

ఎంతో వెచ్చగ ఉంటుందోయీ ...

జయ : కారుమబ్బలు కమ్ముతువుంటే
 ఒహూ కళ్ళకు ఎవ్వరు కనబడకుంటే
 జగతిని వున్నది మనమిద్దరమే
 అనుకొని హత్తుకు పోతూంటే
 చెప్పలేని ఆ హాయి
 ఎంతో వెచ్చగ వుంటుందోయీ...

అనంద్ : చలి చలిగా గలివేస్తుంటే
 గలిగింతలు పెడుతూ వుంటే
 చెలి గుండియలో రగిలే వగలే
 చలిమంటలుగా అనుకుంటే
 చెప్పలేని ఆ హాయి
 ఎంతో వెచ్చగ వుంటుందోయీ....

ఇద్దరు : చిటపట చినుకులు.....

రచన : ఆచార్య ఆత్రేయ. పాట 4 ఘంటసాల, సుశీల.

జయ : ఎక్కడికి పోతావు చిన్నవాడా
 నా చూపుల్లో చిక్కుకున్న పిల్లవాడా ...
 కళ్ళుకళ్ళు కలిసినాక వెళ్ళలేవు
 వెళ్ళినా మూఱ్ఱాళ్ళు నుండలేవు
 మనసు మనసు తెలిసినాక మారలేవు
 మారినా మనిషిగా బ్రతకలేవు ...
 నన్నిడిచి నీ వెళితే నీవెంట నేనుంట
 నిన్నిడిచి నే వెళితే నువు బ్రతుకలేవంట
 ఇది నీగొప్ప నాగొప్ప కాదుపిల్లోడా
 ప్రేమంటే అంతేరా పిచ్చివాడా ...

కుమార్ : ఎక్కడికి పోతావు చిన్నదానా

నా చూపుల్లో చిక్కుకున్న పిల్లదానా
పాడు ... ఊఁ ... పాడు ...

జయ : పాడమంటే పాడేది పాటకాదు
అడమంటే అడేది అటకాదు
ఇవ్వమంటే యిచ్చేది మనసుకాదు
పువ్వుయినా నవ్వుయినా నీకోసం పూయదు
ఎక్కడికయినా పోవోయి చిన్నవాడా
నీ చూపులను ఓపలేను పిల్లవాడా

కుమార్ : ఆ హా !

ఎక్కడికి పోలేను చిన్నదానా
నీ చూపుల్లో చిక్కుకొంటి పిల్లదానా
డాన్స్ ... ఊఁ ... డాన్స్ ...
ఐ సే డాన్స్ ...

రచన : ఆచార్య ఆత్రేయ, పాట 5

సుశీల.

నాలుగు కళ్ళూ రెండైనాయీ
రెండు మనసులు ఒకటైనాయీ ...
ఉన్న మనసు నీకర్పణజేసి
లేనిదాననైనానూ - ఏమీ
లేనిదాననైనానూ ...
కనులకు కలలే బరువైనాయీ
కన్నీళ్ళయినా కరువైనాయీ
రెండూలేక పండురేకులై
ఎందుకు నాకీ కనులోయీ ...
కదిలే శిలగా మారిపోతిని
కథగానైనా మిగలనైతిని
నిలువున నన్నూ దోచుకుంటివీ
నిరుపేదగ నే నిలిచిపోతిని ...

॥నాలుగు కళ్ళు॥

ఆనంద్ : తెల్లవారినీకు ఈ రేయిని

తీరిపోనీకు ఈ తీయని హాయిని...

నీ కన్నులలో మధువులన్ని జూరుకోనీ

ఆ కైపులో లోకాలే మరువనీ

జయ : మనసులో మనసునై మరువనీ

నీ మనిషి నై మమతనై మురిసిపోనీ

ఆనంద్ : తెల్లవారినీకు ఈ రేయిని

జయ : తీరిపోనీకు ఈ తీయని హాయిని

తెల్లవారినీకు ఈ రేయిని

ఆనంద్ : నీ కురులే చీకట్టులై కప్పివేయనీ

ఆ చీకటిలో పగలురేయి ఒకటైపోనీ

జయ : నీ వలపువాన కురిసి కురిసి తడిసిపోనీ

తడియారని హృదిలో నను మొలకలెత్తనీ

ఆనంద్ : తెల్లవారినీకు ఈ రేయిని

జయ : తీరిపోనీకు ఈ తీయని హాయిని

తెల్లవారినీకు ఈ రేయిని

ఆనంద్ : మల్లెపూల తెల్లదనం మనసు నిండనీ

అల్లరీ పడుచుదనం కొల్లబోనీ

జయ : కొల్లగొన్న మనసే నా యిల్లనీ

చల్లగా కాపురం ఉండిపోనీ

ఇద్దరు : తెల్లవారినీకు ఈ రేయిని

తీరిపోనీకు ఈ తీయని హాయిని

తెల్లవారినీ ఈ రేయిని

రచన : ఆచార్య ఆత్మేయ, పాట 7

పిఠాపురం, స్వర్ణలత

కూర్మం : రంజు రంజు భలే రామచిలకా

॥రంజు॥

: న తీ న టు లు :

ఆనంద్	-	నాగేశ్వరరావు
జయ	-	బి. సరోజాదేవి
కుమార్	-	జగ్గయ్య
జగదీశ్వరి	-	కన్నాంబ
కూర్మం	-	రేలంగి
మంగపతి	-	రమణారెడ్డి
చిట్టి	-	గిరిజ
రంగమ్మ	-	సూర్యకాంతం
పార్వతి	-	హేమలత
రంగారావు	-	వై. వి. రాజు
జగన్నాథం	-	చదలవాడ కుటుంబరావు
కుమార్ (జూ)	-	మాష్టర్ బాబు

మరియు

నా గ య్య

గెఱు :

డాక్టర్

-

గుమ్మడి

SARMA/LS

daxna

జగపతి పిక్చర్స్...

అయ్య బలం

దర్శకత్వం...

పి. మధుసూదనరావు

నిర్మాత..

రాజేంద్రప్రసాద్

వాణి
రెవెన్యూ